

Bruksela, 24 kwietnia 2026 r.
(OR. en)

8255/26

SPORT 19
TOUR 17
SUSTDEV 26
SAN 222
SOC 194
CLIMA 199
COMPET 435

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Projekt konkluzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie turystyki sportowej jako czynnika zrównoważonego rozwoju – <i>Zatwierdzenie</i>

1. Grupa Robocza ds. Sportu analizowała projekt konkluzji Rady na wyżej wymieniony temat podczas kilku posiedzeń. Tekst przedstawiony w załączniku zyskał poparcie wszystkich delegacji.
2. Komiteta Stałych Przedstawicieli jest proszony o potwierdzenie, że osiągnięto porozumienie co do zasady w sprawie załączonego tekstu, i o przedłożenie go Radzie (ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu) do zatwierdzenia na posiedzeniu w dniu 12 maja 2026 r., a następnie przekazanie do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

**Projekt konkluzji
Rady i przedstawicieli rządów
państw członkowskich zebranych w Radzie
w sprawie turystyki sportowej jako czynnika zrównoważonego rozwoju**

RADA I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI
W RADZIE,

PRZYWOŁUJĄC:

1. Artykuł 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który przyznaje Unii Europejskiej kompetencje do prowadzenia działań w dziedzinie sportu w celu wspierania, koordynowania lub uzupełniania działań państw członkowskich, art. 165 TFUE, zgodnie z którym Unia przyczynia się do wspierania europejskich przedsięwzięć w zakresie sportu, uwzględniając jego szczególny charakter, jego struktury oparte na zasadzie dobrowolności oraz uwzględniając jego funkcję społeczną i edukacyjną, a także art. 195 TFUE, który stanowi, że Unia uzupełnia działania państw członkowskich w sektorze turystycznym, w szczególności przez wspieranie konkurencyjności przedsiębiorstw Unii w tym sektorze oraz zachęcanie do tworzenia korzystnego środowiska dla ich rozwoju.
2. Plan prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2024–2027¹, w którego celach przewodnich określono strategiczne ramy współpracy na szczeblu Unii w dziedzinie sportu, aby propagować „poprzez współpracę międzysektorową – wiedzę na temat turystyki sportowej, która może odegrać kluczową rolę dla zrównoważonego rozwoju tego sektora i budowania jego odporności”.
3. Kontekst polityczny przedstawiony w załączniku do niniejszych konkluzji.

¹ Dz.U. C, C/2024/3527, 3.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3527/oj>.

PODKREŚLAJĄC, ŻE:

4. Do celów niniejszych konkluzji turystyka sportowa odnosi się do działalności turystycznej, w ramach której podróż jest motywowana uczestnictwem w sporcie lub aktywności fizycznej bądź w imprezach sportowych, zawodach lub atrakcjach sportowych, także w charakterze widza.
5. Turystyka sportowa łączy gospodarczą żywotność turystyki ze społeczną, kulturową i prozdrowotną wartością sportu oraz może służyć jako strategiczne narzędzie zrównoważonego i długoterminowego rozwoju lokalnego i regionalnego. Planowana w sposób odpowiedzialny i proporcjonalny może wspierać spójność terytorialną, wysokiej jakości zatrudnienie, ochronę dziedzictwa kulturowego i odporność ośrodków turystycznych, a jednocześnie przynosić trwałe korzyści gospodarcze, społeczne i środowiskowe społecznościom lokalnym, w tym poprzez imprezy sportowe, które mogą zwiększyć uczestnictwo w sporcie, wzmocnić tożsamość społeczności i poprawić widoczność regionów przyjmujących.
6. W tym kontekście zrównoważony rozwój jest rozumiany jako zasada przewodnia, która zapewnia uwzględnienie w długoterminowej perspektywie aspektów środowiskowych, społecznych i gospodarczych przy opracowywaniu polityki i praktyk publicznych oraz w działalności gospodarczej.
7. Zrównoważona turystyka sportowa wymaga, aby działalność z nią związana była zgodna z celami w zakresie ochrony środowiska i klimatu, a jednocześnie przynosiła długotrwałe korzyści odwiedzającym i społecznościom lokalnym. Działalność związaną z turystyką sportową należy rozwijać zgodnie z celami Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie zrównoważonego rozwoju, zapewniając równowagę między obowiązkami społecznymi a środowiskowymi, a także rentowność.
8. Oferując możliwości uczestnictwa i wymiany, turystyka sportowa może promować podstawowe wartości Unii, wzmacniać spójność społeczną i wspierać niedyskryminację.

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ, ŻE:

9. Na szczeblu lokalnym i regionalnym turystyka sportowa może wzmacniać ekosystemy gospodarcze poprzez wspieranie zatrudnienia, pobudzanie przedsiębiorczości i inwestycji, generowanie wartości gospodarczej dzięki wydatkom odwiedzających oraz przyczynianie się do wydłużenia sezonu turystycznego dzięki działaniom związanym ze sportem, przy jednoczesnym uwzględnieniu ochrony środowiska, celów klimatycznych i zróżnicowanego charakteru turystyki sportowej w różnych państwach członkowskich.
10. W dłuższej perspektywie turystyka ta może przyczynić się do wzmocnienia marki ośrodków turystycznych i ich międzynarodowej widoczności, pozycjonując regiony i społeczności poprzez działania i wartości związane ze sportem, pod warunkiem że ruch turystyczny będzie zarządzany w sposób zrównoważony, przy jednoczesnym zwiększaniu atrakcyjności Europy jako kierunku turystyki sportowej.
11. Aktywne zaangażowanie społeczności lokalnych i odpowiednich zainteresowanych stron, w tym organizacji sportu masowego i lokalnych klubów sportowych, w planowanie i realizację inicjatyw w zakresie turystyki sportowej, m.in. za pośrednictwem infrastruktury zaprojektowanej w sposób zrównoważony, może pomóc zmaksymalizować pozytywne skutki, zachować lokalną kulturę i dziedzictwo oraz wzmocnić lokalną odpowiedzialność, tożsamość i odporność społeczności.

PODKREŚLAJĄC, ŻE:

12. Jeżeli turystyka sportowa jest strategicznie zaplanowana i proporcjonalna do lokalnych możliwości, może stanowić alternatywę dla niektórych modeli turystyki masowej kojarzonych z brakiem zrównoważoności i powiązaną presją środowiskową i społeczną. Może ona pomóc w niwelowaniu dysproporcji terytorialnych poprzez dywersyfikację produktów turystycznych, promowanie mniej znanych kierunków turystyki oraz zachęcanie do bardziej odpowiedzialnych i zrównoważonych jej form, w tym związanych z imprezami sportowymi na małą i średnią skalę, co z czasem może zwiększyć atrakcyjność pewnych kierunków turystycznych.

13. Jeżeli brak jest odpowiedniego zarządzania, niezrównoważone praktyki w turystyce sportowej mogą powodować presję na środowisko, przyczyniając się tym samym do zmiany klimatu i będąc poddane jej wpływowi. Jednocześnie skutki zmiany klimatu mogą wpływać nawet na zrównoważone praktyki w zakresie turystyki sportowej. Rozwój turystyki sportowej powinien zatem nadal dostosowywać się do ryzyk środowiskowych i być w pełni zgodny z celami Unii w zakresie neutralności klimatycznej. Należy ją ponadto wspierać zintegrowanym, proporcjonalnym i zorientowanym na przyszłość planowaniem, w tym – w miarę możliwości – systematyczną oceną skutków i monitorowaniem opartym na porównywalnych i zharmonizowanych wskaźnikach, aby zwiększyć odporność kierunków turystycznych związanych ze sportem.
14. Znaczną część śladu środowiskowego turystyki stanowią emisje związane z transportem. Rozwój zrównoważonej turystyki sportowej wymaga planowania mobilności uwzględniającego kwestie klimatu, w tym promowania niskoemisyjnych i aktywnych rodzajów transportu, a także odpowiedniej infrastruktury i zachęt do korzystania z transportu publicznego.
15. Rozwój turystyki sportowej powinien należycie uwzględniać zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych oraz ochronę środowiska lądowego, przybrzeżnego i morskiego, zwłaszcza we wrażliwych ekosystemach. W stosownych przypadkach i zgodnie z ustaleniami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi dochody generowane przez turystykę sportową mogą również przyczyniać się do ochrony środowiska, tworzenia zrównoważonej infrastruktury i długoterminowego zarządzania ośrodkami turystycznymi.
16. Zwiększanie wiedzy – poprzez edukację ekologiczną i inicjatywy na rzecz budowania zdolności – wśród turystów sportowych i mieszkańców, a także wśród organizatorów i usługodawców, może przyczynić się do bardziej zrównoważonych praktyk w turystyce sportowej.

17. Współpraca między organami publicznymi, lokalnymi przedsiębiorstwami, organizacjami sportowymi, organizacjami ekologicznymi i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym może odegrać ważną rolę w rozwoju zrównoważonej turystyki sportowej, w tym poprzez lepszą koordynację oraz wymianę wiedzy i dobrych praktyk.
18. Poprzez wspieranie interakcji społecznych i włączenia społecznego, zaufania, tworzenia sieci kontaktów i dialogu między uczestnikami z różnych środowisk turystyka sportowa może przyczynić się do promowania wzajemnego zrozumienia, równości płci, uczestnictwa osób z niepełnosprawnościami, dialogu międzykulturowego i kontaktów międzyludzkich, w tym jako narzędzie dyplomacji sportowej.
19. Turystyka sportowa może przyczynić się do osiągnięcia niektórych celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju, w szczególności celów nr 1, 3, 5, 8, 10, 11, 12, 13, 15, 16 i 17, o ile zostanie opracowana i wdrożona w sposób zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY NA ODPOWIEDNIM SZCZEBLU:

20. Rozważyły przyjęcie strategicznego i zintegrowanego podejścia do rozwoju turystyki sportowej poprzez dostosowanie polityk w zakresie sportu, turystyki i zrównoważonego rozwoju, z uwzględnieniem odpowiednich celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju na 2030 r.
21. Zachęcały do europejskiej, międzynarodowej i transgranicznej współpracy między organami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi za pośrednictwem istniejących programów unijnych, partnerstw regionalnych, sieci i wspólnych inicjatyw, zapewniając skoordynowane i międzysektorowe podejście, które obejmuje również partnerstwa publiczno-prywatne i dobrowolne partnerstwa sektorowe w celu promowania innowacji i długoterminowej zrównoważoności w rozwoju turystyki sportowej.

22. Zbadały, w stosownych przypadkach, w ramach swoich odpowiednich kompetencji i dostępnych ram finansowych, możliwość przydzielenia odpowiednich zasobów finansowych w celu wspierania inicjatyw w zakresie zrównoważonej turystyki sportowej, w tym budowania zdolności, rozwiązań w zakresie mobilności i rozwoju infrastruktury, innowacji cyfrowych, badań naukowych i projektów współpracy transgranicznej, przy jednoczesnym zapewnieniu spójności z priorytetami Unii i istniejącymi instrumentami finansowania.
23. Rozważyły promowanie związanej ze sportem działalności turystycznej, w tym aktywnej mobilności – w miarę możliwości poprzez synergię z odpowiednimi inicjatywami Unii – by zachęcać odwiedzających i społeczności lokalne, w tym grupy i osoby niedostatecznie reprezentowane lub znajdujące się w trudnej sytuacji, do uczestnictwa w aktywności fizycznej, odnotowując, że największe korzyści zdrowotne osiąga się dzięki angażowaniu osób najmniej aktywnych fizycznie.
24. Zachęcały do zróżnicowanej turystyki sportowej jako narzędzia zrównoważonego rozwoju ośrodków turystycznych i budowania marki, w tym w regionach rzadziej odwiedzanych i peryferyjnych, przy jednoczesnym promowaniu zrównoważonych rozwiązań dotyczących transportu, konektywności i dostępności oraz wspieraniu synergii z innymi alternatywnymi i specjalnymi formami turystyki, aby zmniejszyć sezonowość, zredukować presję terytorialną i pomóc w zapobieganiu degradacji środowiska i zaradzeniu wyzwaniom społecznym.
25. Promowały odpowiedzialne środowiskowo praktyki w zakresie organizacji i realizacji działań związanych z turystyką sportową, traktując priorytetowo zaangażowanie społeczności lokalnych oraz uwzględniając odporność na zmianę klimatu i długoterminowy wpływ na środowisko, a także zachęcały do rozwoju i utrzymywania zrównoważonej infrastruktury i usług, przy jednoczesnym poszanowaniu pojemności środowiska i zarządzaniu ruchem turystycznym, w szczególności na duże odległości, aby uniknąć przepełnienia.
26. Wspierały inicjatywy służące zwiększaniu wiedzy skierowane do odwiedzających i organizatorów, a także szkolenia w zakresie ochrony środowiska dla osób zawodowo zajmujących się turystyką sportową.

27. Rozważyły zachęcanie do badań i rozwoju wiedzy poprzez gromadzenie i wymianę danych na temat wskaźników zrównoważenia środowiskowego, społecznego i gospodarczego w turystyce sportowej, w tym tendencji rynkowych, w ramach szerszych ram monitorowania zrównoważonego rozwoju turystyki, w miarę możliwości z wykorzystaniem istniejących porównywalnych i zharmonizowanych wskaźników. Powinno to stanowić wkład w oparty na dowodach proces decyzyjny i wspierać monitorowanie polityk publicznych w miarę upływu czasu.
28. W stosownych przypadkach i zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych i normami etycznymi zbadały możliwość wykorzystania narzędzi cyfrowych, w tym aplikacji, platform, rzeczywistości wirtualnej lub rozszerzonej oraz sztucznej inteligencji, do wspierania opartego na danych i zrównoważonego zarządzania działalnością związaną z turystyką sportową i ośrodkami turystycznymi, w tym do monitorowania przepływu odwiedzających i oceny skutków, przy jednoczesnym uwzględnieniu kosztów środowiskowych wiążących się z takimi rozwiązaniami, w szczególności pod względem zużycia energii i wody.

WZYWA KOMISJĘ EUROPEJSKĄ, BY W RAMACH SWOICH OBSZARÓW KOMPETENCJI:

29. Wspierała wymianę informacji, dobrych praktyk i wiedzy między państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami na temat rozwoju zrównoważonej turystyki sportowej, w tym za pośrednictwem ustrukturyzowanych platform i istniejących inicjatyw, oraz promowała zrozumienie stosowania zasad pomocy państwa.
30. Zapewniała wytyczne dotyczące odpowiednich unijnych programów finansowania, takich jak m.in. Erasmus+, w celu wspierania zrównoważonych, sprzyjających włączeniu społecznemu i innowacyjnych inicjatyw w zakresie turystyki sportowej, w tym inicjatyw promujących współpracę transgraniczną.
31. Zachęcała, w stosownych przypadkach, do badań i gromadzenia danych związanych z turystyką sportową, w tym do opracowywania i stosowania zharmonizowanych metod i statystyk, takich jak rachunki satelitarne turystyki, rachunki satelitarne sportu, europejska przestrzeń danych dotyczących turystyki i unijna tablica wskaźników turystyki, bez tworzenia równoległych lub fragmentarycznych systemów statystycznych.
32. Zbadała rolę turystyki sportowej w kontekście strategii UE na rzecz zrównoważonej turystyki.

ZWRACAJĄ SIĘ DO STRON ZAINTERESOWANYCH RUCHEM SPORTOWYM I TURYSTYKĄ SPORTOWĄ, Z UWZGLĘDNIENIEM ICH ZAKRESÓW ODPOWIEDZIALNOŚCI I AUTONOMII SPORTU, BY:

33. Rozważyły angażowanie się w długoterminowe i ustrukturyzowane partnerstwa i współpracę, w tym partnerstwa transgraniczne i publiczno-prywatne, w celu opracowania zrównoważonych usług i projektów w zakresie turystyki sportowej oraz wniesienia wkładu w odpowiednie inicjatywy Unii promujące uczestnictwo, zrównoważony rozwój i innowacje w sporcie.
34. Propagowały wolontariat, zaangażowanie społeczności i włączenie społeczne w ramach działań i wydarzeń związanych z turystyką sportową oraz poprzez te działania i wydarzenia.
35. Wspierały odpowiedzialne pod względem środowiskowym i sprzyjające włączeniu społecznemu praktyki w zakresie planowania i organizacji działań i imprez związanych z turystyką sportową, w tym opracowanie i wdrożenie planu zrównoważonej mobilności obejmującego udogodnienia transportowe.
36. Włączyły zrównoważony rozwój, w tym zrównoważone warianty transportu, dostępność i odpowiedzialność społeczną do marketingu turystyki sportowej, w tym za pomocą narzędzi cyfrowych i promowania wydarzeń pozasezonowych i regionalnych, aby wspierać wyważony rozwój terytorialny, wysokiej jakości zatrudnienie, ochronę dziedzictwa kulturowego i długoterminową odporność ośrodków turystycznych.
37. Przyczyniały się, w stosownych przypadkach, do gromadzenia danych, badań i wymiany wiedzy, by wspierać kształtowanie polityki opartej na dowodach i ciągle doskonalenie zrównoważonych praktyk w turystyce sportowej.
38. Zachęcały organizacje sportowe do przyłączenia się do manifestu sportu ekologicznego w ramach inicjatywy SHARE 2.0 oraz do współpracy na rzecz bardziej odpowiedzialnej środowiskowo i zrównoważonej turystyki sportowej, w tym poprzez szersze upowszechnianie dobrych praktyk.

Ramy legislacyjne i polityczne UE

- Konkluzje Rady z dnia 9 grudnia 2024 r. w sprawie wspierania trwałego dziedzictwa dużych imprez sportowych (Dz.U. C, C/2024/7401, 9.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/7401/oj>)
- Konkluzje Rady z dnia 27 listopada 2023 r. pt. „Rozwinięcie Agendy 2030 z myślą o osiągnięciu celów: przyspieszenie lokalnego dostosowywania celów zrównoważonego rozwoju” (dok. 15939/23)
- Konkluzje Rady z dnia 21 listopada 2023 r. w sprawie transformacji społecznej, ekologicznej i cyfrowej (dok. 15732/23)
- Konkluzje Rady z dnia 1 grudnia 2022 r. w sprawie europejskiej agendy dla turystyki 2030 (dok. 15441/22)
- Konkluzje Rady z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie zrównoważonej i dostępnej infrastruktury sportowej (Dz.U. C 494 z 28.12.2022, s. 1)
- Konkluzje Rady z dnia 4 kwietnia 2022 r. w sprawie sportu i aktywności fizycznej jako obiecujących czynników zmiany zachowań sprzyjającej zrównoważonemu rozwojowi (Dz.U. C 170 z 25.4.2022, s. 1)
- Konkluzje Rady z dnia 3 marca 2022 r. dotyczące sprawozdania specjalnego nr 27/2021 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Wsparcie UE na rzecz turystyki – potrzeba nowej orientacji strategicznej i lepszego podejścia do finansowania” (dok. 6829/22)
- Rezolucja Rady z dnia 30 listopada 2021 r. w sprawie kluczowych cech europejskiego modelu sportu (Dz.U. C 501 z 13.12.2021, s. 1)
- Konkluzje Rady z dnia 30 listopada 2021 r. na temat aktywności fizycznej przez całe życie (Dz.U. C 501I z 13.12.2021, s. 1)

- Konkluzje Rady z dnia 18 maja 2021 r. w sprawie innowacji w sporcie (Dz.U. C 212 z 4.6.2021, s. 2)
- Konkluzje Rady z dnia 27 maja 2021 r. pt. „Turystyka w Europie w następnej dekadzie: zrównoważona, odporna, cyfrowa, globalna i społeczna” (dok. 8881/21)
- Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie opracowania strategii UE na rzecz zrównoważonej turystyki (Dz.U. C 494 z 8.12.2021, s. 106)
- Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie turystyki i transportu w roku 2020 i w dalszej przyszłości (Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 55)
- Rezolucja Rady Unii Europejskiej i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 22 listopada 2019 r. w sprawie kulturowego wymiaru zrównoważonego rozwoju (Dz.U. C 410 z 6.12.2019, s. 1)
- Konkluzje Rady z dnia 27 maja 2019 r. pt. „Konkurencyjność sektora turystyki motorem trwałego wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i spójności społecznej w UE w kolejnym dziesięcioleciu” (dok. 9707/19)
- Konkluzje Rady z dnia 9 kwietnia 2019 r. pt. „Z myślą o sprawieniu, by do roku 2030 Unia stała się jeszcze bardziej zrównoważona” (dok. 8286/19)
- Konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2017 r. pt. „Zrównoważona przyszłość Europy: działania UE w odpowiedzi na agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” (dok. 10370/17)
- Konkluzje Rady z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie wzmocnienia uczciwości, przejrzystości i dobrego zarządzania w odniesieniu do dużych imprez sportowych (dok. 9644/16)

- Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie nowych wyzwań i koncepcji w zakresie promowania turystyki w Europie (Dz.U. C 355 z 20.10.2017, s. 71)
 - Konkluzje Rady z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie wzmacniania turystyki poprzez wykorzystanie europejskiego dziedzictwa kulturowego, przyrodniczego i morskiego (dok. 16535/14)
 - Konkluzje Rady z dnia 13 października 2010 r. pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (dok. 14944/10)
 - Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (COM/2010/0352 final (30 czerwca 2010 r.))
-